

Naar wat de dennen fluist'ren

208

9-10-2018

Jozef SIMONS

Armand PREUD'HOMME

Allegretto ♩ = 80

mf

5 *mf*

Naar wat de den-nen fluis - t'ren, die bui - gen kruin aan
De win - ter komt ge - dren - teld en eg is't pa - ra -
Wij zien hoe't men-sen - le - ven ver-stuift aan on - ze
Maar gaat de lief - de wo - nen in har - ten e'el van

9

kruin, zit ik zo vaak te luis - t'ren in't bunt - gras van het
dijs! De we - reld ligt ge - wen - teld in sneeuw en vorst en
voet; de jon - gen pie pen e - ven zo d'ou - de vo - ren -
klank, dan blijft zij daar-in tro - nen en eeu - wig is zo

13

versterken

duin: Hoe zon en zo - mer pra - len op't pur - per van de hel, wat
 ijs. Waar - bo - ven kou - de ster - ren op't nach - te - lij - ke pij al
 doet. De grijs-aard blik met wee-moed te - rug langs weg en hei en
 lang. want eed' le min verwoest niet, niet al - les gaat voor - bij, want

versterken

18

*p**stilaan uitsterven- vertragen*

to - ver - kleur zij ma - len, maar al - les gaat voor -
 tin - te - len - de mar - ren... Maar al - les gaat voor -
 zucht met stil - le dee - moed: "Nog slui - ten en voor -
 ou - de lief - de roest niet: Zij blijft steeds jong als

p *stilaan uitsterven- vertragen*

21

bij. Maar al - les gaat voor - bij...
 bij... Maar al - les gaat voor - bij...
 bij... Nog slui - ten... en voor - bij...
 wij. Zij blijft steeds jong als wij.

mf